

ΑΠΟ ΤΑΣ "ΑΤΘΙΔΑΣ,,

I.

Δνίδι Νίνα Κρασσά

Ἐργαῖον κάλλος ἄφθαστον ! Ἑλληνικὴ θεότης
Ποῦ ἀνθοβολᾷ στὰ μάρμαρα ἡ ἀμάραντη ἐμμορφία σου
Ξαναπροβάλλεις στὴ φτωχὴ πατρίδα τὴ γλυκεῖά σου
Σὰν ὄνειρ' ὁλοζώντανο τῆς ξακουστῆς σου νεότητος.

Λευκὴ τῶν ἀγαλμάτων μας ψυχὴ καὶ πλαστικότης
Στὸ χέρι δόρυ σοῦ ἔπρεπε καὶ κράνος στὰ μαλλιά σου
Γιατ' ἔχεις καὶ τοὺς κερανοὺς μετὰ τὴ γλυκεῖά ματιά σου
Καὶ γὰρ σκλάβος σου ζητᾷ κάθε ἥρωας καὶ ἱππότης.

Τῆς Ἥρας ἡ κορμοστασιά καθὼς φανῆς προβάλλει
Καὶ ἡ γαλήνη τοῦρανοῦ τοῦ ἐβδόμου ἡ μεγάλη
Καὶ ἡ ἐμμορφία τῆς Ἀθηνᾶς, ὅχι τῆς Ἀφροδίτης.

Γιὰ τὴ μορφιά σου τὴ θεὰ καὶ γιὰ τὴ δύναμή της
Δέξον σὰν κρῖνα ὁλόλευκα καὶ ὁλόσπρα περιστέρια
Τοὺς στίχους μου ποῦ δένω ἐδῶ γιὰ σένα ταίρια-ταίρια.

II

Δνίδι Ε. Κριεζή

Μὴν εἶσαι σὺ ἡ Ἥρησὶν ἡ ὁλόγλυκεια παρθένα
Ποῦ τοῦ χλωμοῦ μαρμάρου τῆς ἀμάραντα ἔχεις κάλλη;
Τὸ χρυσεόλεφαντέριο σου μέτωπο στὸν καθένα
Θυμίζει ἕνα ὄνειρο μαρμαρωμένο πάλι.

Καὶ βλέπω μετὰ τὰ μάτια σου τῶν θεῶν τὴν καλοσύνην
Καὶ στὸ σερνό σου φόρεμα τῆς νίκης τὸν ἀγέρα !
Τῶν φερουγιῶν στὸ λυγρὸ κορμὶ τὴ χάρι ἔχειν
Καὶ στὰ δειλὰ τὰ χεῖλιά σου μιὰ ὀλύμπια φοβέρα. !

Σὲ βλέπω, κόρη, καὶ ξεχνῶ τὴ μαύρη μου τὴ μοῖρα
Μπροστὰ εἰς τὴν ἀστέρινη γαλήνη ποῦ ἀναδίνει;
Δὲν κλαίει ἔμπρός σου, δὲ βογγᾷ ἡ ἄραρή μου λέρα.

Τὴν ἁρμονία τῶν θεῶν καὶ τῶν σφαιρῶν σὺ χύνεις
Καὶ τῶν μαρμάρων τὸ λευκὸ τὸν ἴππο εὐὸ ἀπλώνεις
Στοῦ κόσμου τῆς διαβατικῆς τῆς λέπης ποῦ ἀταμιώνει.

III

Δνίδι Ν. Κρασσά

Ποῦ Παρθένον ἡ Παγαδιὰ μὴν εἶσ' ἐστὶν παρθένα ;
Ἄλλοις ἐκκλησιῶς εἶσαι θεά ; ποῖας ἐκκλησιῶς εἰκόνα
Κέτσι ποῖος οὐρανὸς ἔχει ζωγράφος, ὦμένα !
Ἐσέ, τὴν ἄρεια Ἀθηνᾶ, τὴν ἄρεια Ἀμαζόνα ;

Σὰ σήγησσα Βυζαντινὴ μετὰ κάλλη ἁγιασμένα
Κι' ὅπου φορεῖ μαρτυρικὸ στεφάνι γιὰ κορῶνα
Ἔτσι μοῦ φαίνεται ὁδῶν, περὶ φανὴν παρθένα
Ματὰ σου τὰ γαλμάτινα ρεῖατὰ τὰ θεῖα καὶ μύρα.

Ναί ! σὰ θεὰ μοῦ φαίνεται μέσα στὸν κόσμο μόνη
Καὶ ὡσὰν εἰκόνα ξακουστὴ, θαυματουργή, τρανὴ
Ποῦναι κἀνεῖς μερόνυχτα γιὰ τὰ τὴν προσκυνῇ !

Καὶ ἄρ' ἡ τέχνη ἡ μάγισσα ξεχνᾷ τὰ φανερώνη
Τὰ κάλλη τῆς πατρίδας τῆς τὰ θεῖα καὶ γαλανὰ—
Ἢ ἀθάνατή μας ἡ φυλὴ δὲν παύει, δὲν ξεχνᾷ !

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΕΝΕ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ

“ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,,

ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ

Δῶρον πρὸς τοὺς προπληρώοντες

συνδρομητὰς μας

θ.ους, ἀλλ' ἦτο ἥρως μαρτυρίου, ἦτο ἥρως παθη-
τικῆς ἀμύνης ἦτο ἡ ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ θνή-
σκοντος κράτους ἐξερχομένη ψυχὴ, διὰ νὰ παρα-
στήσῃ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ τελευταίου ἀγῶνος τὴν
ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῆς Κων)πόλεως ἐναγώνιον ἐκ-
πνοὴν τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ τελευταία λάμψις τῆς σόεσθειας ἐλευθερίας
ἥτις ἐξέπνευσε ὁμοῦ μετὰ τὴν ζωὴν τοῦ ὑστάτου
αὐτοκράτορος, θὰ συμβολίζηται ἐν τῷ ἀνδριάντι
τοῦ Παλαιολόγου, ὅστις θὰ στηθῇ πανύψηλος ἐν τῇ
πρωτευούσῃ τῆς ἐλευθερωθείσης γενεᾶς τοῦ κρά-
τους του, ὡς εἰδωλον πατριωτικῆς λατρείας, ὡς
παράστασις τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς μας, ὡς φέ-
ρος ὑψηλὸς θαυμασμοῦ πρὸς τὸν ἀπάτριδα ἡρωϊ-
σμόν καὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς Ἐκείνον, τὸν
ὁποῖον ἡ θρησκεία τοῦ Γένους λατρεύει ὡς πανά-
γιον Μεσσίαν εἰς τὰς ὑψηλάς αὐτῆς καὶ πανελλη-
νίου συγκινήσεις.

Ἰδοὺ θέμα διὰ τὴν καλλιτεχνίαν τῆς πατρίδος
μας. Ἰδοὺ ἐμπνευσὶς ὑψηλὴ διὰ τὴν παράστασιν
τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος πίπτοντος μαρτυ-
ρικῶς καὶ διὰ τοῦ αἵματός του συνδένοντος τὴν
Πόλιν μετὰ τοὺς αἰῶνας καὶ μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρρή-
κτως, ἰδοὺ περίστασις ν' ἀποθανατίσουν ἐν Ἀθή-
ναις οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι τὸν ἀθάνατον τοῦτον
δεσμόν.

Ἄς ἀφοσιωθῶσιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι
διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὠραίου τούτου ἐθνικοῦ
οὐέιρου καὶ ἄς σπεύσουν ὅλοι οἱ λοιποὶ Ἕλληνες
νὰ προσφέρουν τὴν χαλκίνην πεντάραν των διὰ
τὴν χάλκευσιν ταύτην τοῦ ἐθνικοῦ ἀνδριάντος, ὁ
ὁποῖος εἶθε νὰ στηθῇ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας
τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς πολυποι-
κίλους περιπατητὰς ἐν ἀσύγκριτον ἰδεώδες, ἀνώτε-
ρον τῶν περιπατητικῶν συζητήσεων καὶ τῶν χα-
μαιζήλων σκέψεων.

Σ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ:

Ἡ «Ἐταιρεία τῶν γραφικῶν τεχνῶν»
(Gesellschaft für vervielfältigende Kunst) τῆς
Βιέννης δι' ἐγγράφου τῆς, ὥρισε τὸν Διευθυντὴν
τῆς «Πινακοθήκης» ὡς ἀνταποκριτὴν καὶ συνεργάτην
ἐν Ἑλλάδι τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενου καλλιτεχνι-
κοῦ παραρτήματος τῆς ἐπιθεωρήσεως Die Graphi-
schen Künste (Αἱ γραφικὰ τέχναι), ὅστις καὶ ἀνέ-
λαβε νὰ γράψῃ ἐν αὐτῷ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν καλ-
λιτεχνικῆς κινήσεως, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰς χαλκο-
γραφίας, λιθογραφίας, ξυλογραφίας, κλπ. τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς ἀναπτύξεώς των καὶ ἐν γένει θέλει ἀνα-
φέρει καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις Ἑλλ. βιβλίων. Πρὸς
πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, παροκαλεῖ ἡ Διεύ-
θυνσις τῆς «Πινακοθήκης» πάντας τοὺς κ. κ.
ἐκδότας καὶ συγγραφεῖς καλλιτεχνικῶν ἐκδόσεων
καὶ συγγραμμάτων ὅπως πέμψωσιν αὐτῇ ἀνὰ δύο
ἀντίτυπα, ἵνα γίνῃ ὁ προσήκων λόγος περὶ αὐτῶν
ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ Γερμανιστὶ εἰδικῇ ἔργῳ. Ἐπί-
σης πάντας τοὺς δυναμένους νὰ παράσχωσιν ἱστο-
ρικός ἢ στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῶν εἰρημέ-
νων εἰδῶν τέχνης παρακαλοῦμεν νὰ γράψωσιν ἡμῖν,
θέλωμεν δὲ διαδιδάσῃ τὰς χορηγουμένας ἡμῖν εἰδή-
σεις τῇ διευθύνσει τῆς Βιεννᾶς, ἥτις
παρακαλεῖ καὶ αὕτη δι' ἡμῶν τοὺς Ἕλληνας καλλι-
τέχνους ἵνα ἐνισχύσωσιν τὸ ἔργον αὐτῆς, πέμποντες
δι' ἡμῶν ἀντίτυπα τῶν ἔργων των.

Ἢ ἀποστολὴ δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου.